

środa, 07.08.2024

Wiara Kananejki [Mt 15, 21-28]

Jezus pod??y? w okolice Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszed?szy z tamtych stron, wo?a?a: «Ulutuj si? nade mn?, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ci??ko n?kana przez z?ego ducha». Lecz On nie odezwa? si? do niej ani s?owem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: «Odpraw j?, bo krzyczy za nami». Lecz On odpowiedzia?: «Jestem pos?any tylko do owiec, które pogin??y z domu Izraela». A ona przysza, pad?a Mu do nóg i prosi?a: «Panie, dopomó? mi». On jednak odpar?: «Niedobrze jest zabiera? chleb dzieciom, a rzuca? szczeni?tom». A ona odrzek?a: «Tak, Panie, lecz i szczeni?ta jedz? okruchy, które spadaj? ze sto?u ich panów». Wtedy Jezus jej odpowiedzia?: «O niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci si? stanie, jak pragniesz!» Od tej chwili jej córka by?a zdrowa.

>P<

Zwięzłe słowa potrafią oddać bardzo wiele. To na co od razu zwróciłem uwagę czytając ten fragment Ewangelii, to piękne, krótkie modlitwy jakimi do Jezusa zwraca się kananejska kobieta. Mówi do Niego: "Ulutuj się nade mną, Panie, Synu Dawida!" oraz "Panie, dopomóż mi". Bardzo proste, zwięzłe słowa, które zamieniają się w niesamowitą modlitwę. Pomyślałem, czy ja potrafię się tak modlić? Czy potrafię prostymi, nieskomplikowanymi słowami zwracać się do Jezusa? Kobieta ta musiała mieć głęboką wiarę w to, kim Jezus jest. A przecież mieszkała w okolicach Tyru i Sydonu, które były uważane za obszary pogańskie. Była też Fenicjanką. Kananejczycy natomiast to odwieczni nieprzyjaciele Żydów. Święty Mateusz celowo nazywając tę kobietę Kananejką, ukazuje jak przez ludzi musiała być ona uważana za daleką od ideału, który reprezentował sobą lud Boga. Słyszymy również, że nikt i nic nie jest w stanie oderwać jej od Jezusa. Widzimy, że sama zbliża się do Mistrza, tak jakby chciała zerwać z tym, co tworzyło jej dotychczasowe życie. Co więcej, zwraca się do Niego pięknym określeniem: "Panie". Tego tytułu używali tylko bardzo wierzący członkowie narodu wybranego. Mimo wszystkich przeciwności i tego, jak była odbierana przez innych ludzi, ukazuje ona bardzo piękną postawę: ufności i wiary pełnej zachwyty. Ta postawa zostaje zauważona przez samego Jezusa, którą zwraca się do kobiety: "O niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak pragniesz!". Ten fragment Ewangelii jest bardzo pouczający.

-----fot. pixabay